

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم

بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نشریه پیشرو شماره ۴۹
۰۵ اپریل ۲۰۱۴

دیگ به دیگدان می گوید، رویت سیاه!

برچسب زدن جاسوسی به هر فکر مخالف سیاسی دولت یا کسانی که عملکرد اشغالگران غربی را افشاء می کنند که در افغانستان همواره باعث ریختن خون هزاران هموطن بی گناه ما گردیده اند، یا عامل تشدید بحران، فساد، فقر روز افزون، حمایت از جنایتکاران جنگی و باندهای مافیائی، تشویق زرع کوکنار و قاچاق هیروئین و دهها مصیبت دیگر می باشند، کار آسان و بی مصرفی می باشد. این برچسب زدن ها که اکثراً بدون ارائه کدام فاکت مشخص صورت می گیرد، بیشتر به منظور ارباب و مهار ساختن نظرات مخالف و همچنان انحراف ذهنیت مردم از وقایعی می باشد که در کشور جریان دارد، زیرا بازیهای دوگانه اشغالگران که ظاهراً با تبلیغات وسیع و وعده های چرب در جهت تحقق دموکراسی، دفاع از حقوق بشر، حقوق زن، رفاه، امنیت و رشد اقتصادی صورت می گیرد، نتایجی جز بدبختی نداشته و مردم ما در عمل خلاف آنچه گفته شد، مشاهده کرده اند. درحالی که مردم ما همواره انتظار آن را داشتند تا چهره های وابسته به کشورهای بیرونی افشاء شده و به مجازات برسند. مردم ما بارها شاهد بوده اند که چهره های مشکوک و وابسته به خارجی ها به خصوص عمال پاکستان و ایران که سمت های مهمی تا سطح مشاوران ریاست جمهوری داشته اند، یا چهره های مشهوری که آواز شان حین تماس با رهبران طالبان ثبت شده و در رسانه ها انتشار یافت، بدون بازخواست و مجازات به فعالیت شان ادامه می دهند، هر کدام به نحوی یک دیگر را به جاسوسی متهم می سازند.

در وضعیت آشفته کنونی که هزاران جاسوس خارجی در کنار سربازان مسلح امریکائی و ناتوئی جهت تحقق اهداف ستراتیژیک شان در افغانستان مصروف فعالیت هستند و دهها محل مسکونی و نظامی را به مراکز این شبکه ها اختصاص داده اند؛ به همین ترتیب کشورهای همسایه به خصوص پاکستان و ایران نیز با فرستادن جواسیس خود اوضاع را از نزدیک زیر نظر داشته و برای بی ثبات ساختن اوضاع کشور ما از هر وسیله ای استفاده می کنند. فعالیت هزاران جاسوس خارجی که از امکانات خوبی هم برخوردار هستند به یک امر عادی در کشور ما تبدیل شده است. اما بدتر از اینها فعالیت هزاران جاسوس داخلی دیگر می باشد که در خدمت باداران خارجی شان قرار دارند. این کشورها عمال خود را از مقامات بالائی دولت گرفته تا نهادهای غیردولتی و مؤسسات امداد رسانی مانند بخش های صحتی، توزیع مواد خوراکی، انجوها و نقاط دیگر جابه جا می سازند.

بخش های دیگری که مورد توجه خاص این کشورها قرار داشته و هر کشور نظر به ستراتیژی و توانائی مالی خود روی آن سرمایه گذاری می کند، عبارتند از رسانه ها، جامعه مدنی، احزاب سیاسی، انجوها داخلی، نهادهای حقوق بشر، انجمن ها و غیره.

همسایه های افغانستان به ویژه ایران و پاکستان که سالیان متمادی از آب گل آلود کشور ما مایه مطلوب را گرفته اند، با به کارگیری این عمال و جواسیس داخلی بیشترین صدمات را بر پیکر زخمی کشور ما وارد ساخته اند. از درگیری های مسلحانه تنظیمی که کابل زیبای ما را به خاکدان تبدیل نمودند، تا فرستادن «کبوتران صلح» جهت از بین بردن شر و فساد و غیره. خلاصه کلام چه جنایاتی نبود که در حق مردم مظلوم ما روا داشتند.

در این بین بعضی از این جاسوسان که به میخ قویتری وابسته هستند چندان شرمی هم از جاسوس بودن شان نداشته و بعضاً از داشتن روابط شان با این یا آن کشور نیز «افتخار» نموده، آن را به رخ دیگران می کشند.

بازار جواسیس چنان گرم است که بعضی ها را به جاسوس «شریف» و عده دیگری را هم به جاسوس کثیف تبدیل نموده است. این عده وقتی که در نشست های رسانه های تصویری و رادیویی به عنوان «تحلیلگر سیاسی» و «کارشناس نظامی» حضور می یابند، بیشتر ماسک های وابستگی خود را دریده و چهره واقعی خود را آشکار می سازند. قبیحتر از آن وقتیست که جاسوسان و جنرالان شکست خورده سابق کی. جی. بی در افغانستان نیز اکت و ادای «کارشناس» درآورده و با آنکه دست شان به خون هزاران هموطن بیگانه ما آلوده است، از خود جاسوس «شریف» ترسیم نموده و با دُمبک زدن به غربی ها انتظار دارند تا کارکشته های غربی آنان را به خدمت گرفته و از «تخصص» شان استفاده کنند. اما غافل از این که سلاح زنگ زده شان دیگر نه به درد شیوه مدرن غربی ها می خورد و نه هم بازاری برای خرید متاع این چاکران بیمقدار وجود دارد. بعضی از این خود فروختگان حتا گله هم می کنند که کسی ارزش همچو دُرهای های نایاب را ندانسته و از تجارب و اندوخته هایشان استفاده نمی کنند.

از نظر این جاسوسان، کسی که در راستای منافع پاکستان، ایران و کشورهای دیگر کار کند، جاسوس شمرده می شود، اما خود شان که برای امریکا و «جامعه جهانی» جان کنی می کنند، جاسوس نبوده، بلکه پایه های جامعه مدنی، دموکراسی، حقوق بشر، حقوق زنان، عدالت و آزادی را نهاده می سازند! جاسوسی برای این کشور شرقی یا آن کشور غربی تفاوتی ندارد. همه بدون استثنا لکه ننگ را بر پیشانی خود حمل می کنند، که از نظر مردم ما جاسوس یعنی وطن فروش و خاین به حساب می آید و هیچ کدام نمی تواند خود را در پیشگاه محکمه مردمی برائت دهد. برخورد اینان به یک دیگر همان ضرب المثل معروف را در اذهان تداعی می کند که: دیگ به دیگدان می گوید، رویت سیاه!